

„A zene az egyik legcsodálatosabb kódrendszer, amit valaha kifejlesztettek”

Idén is megrendezik február 16-17-én a Fonó Budai Zeneházban a Wine & Violin Hegedűkészítők Szalonját, ahol egy teljes hétvégén át több tucat hazai hangszerkészítő mutatja be szebbnél szebb hegedűit. A mustra mellett borkóstolókra és koncertekre is sor kerül: február 16-án a világszerte elismert, magyar származású holland hegedűművész, **Gwendolyn Masin** áll színpadra, akivel a családi és a zenei gyökerekről, a nevéhez fűződő zenei fesztiválról, kiégésről s a zenéről, mint ösztönös emberi igényről is beszélgettünk.

Fotó: Böröcz Balázs

A Wine & Violin Hegedűkészítők Szalonja elnevezésű programsorozat keretében **Szalai Éva** zongoraművésznővel ad koncertet. **Mit hallhat majd a Fonó közönsége önöktől?**

G. M.: Maurice Raveltől a Posztumusz szonátát, Mozarttól az e-moll szonátát, Astor Piazzollától a Chau Parist adjuk elő, s egy új programmal is kedveskedünk a közönségnek, amelynek részletei még egyelőre titkosak. Játsszom továbbá a 2017-ben napvilágot látott FLAME (Lángolás) című albumról is – a lemez Simon Bucher zongoraművésszel való két évtizedes barátságom és

szakmai kapcsolatom lenyomata. Egyébként sok magyarországi koncertet adtam már, mindegyik felejthetetlen élmény volt. Élvezettel figyelem, ahogyan a magyarok lelkesednek a klasszikus zenéért.

Nem lehet elmenni amellett, hogy magyar gyökerekkel rendelkezik, s hogy negyedik generációs zenész családba született: édesanyja a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével kitüntetett Kelemen Mária hegedűművész, nagymamája és dédnagymamája szintén zenészek, zongoraművészek voltak. Evidens volt, hogy zenei utakra lép?

G. M.: Tulajdonképpen igen. A szüleim mindig inspiráltak. Háromévesen kezdtem meg a zenei tanulmányaimat, az első magyarországi koncertemet ötévesen adtam a Zeneakadémián. Nyaranta sok időt töltöttem a Balatonon, pontosabban Siófokon a nagymamámnál, aztán 2009 és 2012 között Budapestre tettem a székhelyem, számos koncertet adtam a fővárosban, fesztiválokra léptem fel, valamint tanítottam a Zeneakadémián. Nagyon hálás vagyok azért, hogy a magyar zenei élet részese lehettem és lehetek.

Sose érezte azt, hogy kiégett?

G. M.: Nem, dehogy! Vannak nagyon kemény periódusaim, amikor sok fellépésem van, például januárban harminc koncertet adtam egy hét alatt, ingáztam Hollandia és Svájc között, televíziós felvételre mentem, és hívtak rádióhoz is. Őrült tempóban halad az életem, de imádom!

Svájc egyik legfontosabb komolyzenei fesztiválja az Oberhofen am Thunersee-i székhelyű GAIA Zenei Fesztivál, melynek ön a művészeti vezetője. Milyen céllal indította útjára a rendezvényt tizenhárom évvel ezelőtt?

G. M.: Kiemelt figyelmet fordítunk arra, hogy a jól ismert művek mellett kevésbé ismert darabok is felcsendüljenek, illetve hogy a magyar zenésztehetségeket is integráljuk – a programsorozat keretében a magyar komolyzenei élet olyan kiválóságai is fellépek már, mint például Várdai István, Kokas Dóra, Zsoldos Bálint vagy Lukács Miklós. Fontosnak tartom, hogy a magas színvonalú koncertek mellett kifejezetten a művészeknek szóló mesterkurzusokat is tartunk. Magányos hivatás a miénk, hiszen naphosszat gyakorlunk egyedül egy teremben, főleg szólókoncerteket adunk, vagyis a színpadon is egyedül vagyunk. A GAIA remek alkalom a kollégákkal és a közönséggel való találkozásra, a közös vibrálásra, az új utak és új szemszögek felfedezésére, az egymás közötti gondolatcserére.

Hegedű-, illetve kamarazenei mesterkurzusokat is tart többek között Londonban, Németországban, Észak-Amerikában, Afrikában és a Berni Művészeti Főiskolán. Milyen tanácsokkal szokta ellátni a kezdő zeneművészeket?

G. M.: Az első és legfontosabb tanácsom, hogy értsék meg, érezzék át a zenét, a zenei élményeiket pedig osszák meg másokkal, s próbáljanak meg együtt rezonálni a közönség lelkével. A második, hogy gyakoroljanak sokat, mert a tehetség mellé szorgalom és elhivatottság is szükséges. Egyik a másik nélkül nem működik. Szerintem mindenkinek kellene zenét tanulnia, a mindennapjaink részét kellene képeznie, mert ez által könnyebben tudnának az emberek egymáshoz kapcsolódni. A dallam, a ritmus, az ismétlődés, a szép iránti vágy ösztönös emberi igény.

Az ön személyiségéhez mit adott a zene?

G. M.: A zene mindig mindenhova elkísér, örökkévaló társam. Az élő zene élménye számomra a Mindent jelenti. Egy koncerten elképesztően erős energiák találkoznak és adódnak össze, s minden egyes darabommal tolmácsolni kívánok valamilyen üzenetet, és kapcsolatot kívánok teremteni a közönséggel. A zene csodálatos tájakra repíthet, képes a nyelv számára elérhetetlen dimenziókban is kifejeződni. Nem más, mint az emberi létezés ideális formája, önmagunk megismerésének eszköze. Az egyik legcsodálatosabb kódrendszer, amit valaha kifejlesztettek. ■ JÓNÁS ÁGNES